

Вихрите вият и бият без страх,
сриват тъмници във прах,
а отдалек Феб победа тръби
над гневни съдби.

Не е ли грандиозно? Сега да видим другите актьори.
Това се казва Херкулес, такъв тиранин аз познавам;
моят любовник говори по-плачливо.

ДЮЛЯ. – Франсис Свирка, кърпац на мехове.

СВИРКА. – Тук съм, Питер Дюля.

ДЮЛЯ. – На тебе, Свирка, се възлага ролята на Тисбѣ.

СВИРКА. – Какъв е тоя Тисбѣ? Някой странствующ рицар!

ДЮЛЯ – Дамата, в която Пирам трябва да се влюби.

СВИРКА. – Не, не, кълна се, че женска роля няма да играя; сега ми
никак срада.

ДЮЛЯ. – Няма нищо: ще играете маскиран, ще говорите колкото може
по-тънко.

ДЪНО. – Ако трябва да крия лицето си – дайте ми и тая роля; ще говоря с такъв нежен глас: "Тисбѣ, Тисбѣ!" – и "Ах,
Пирам, мили мой, твоята скъпа Тисби, твоята въз-
любена!"

ДЮЛЯ. – Не, не, ти ще играеш Пирам, а ти, Свирка, ще си Тисби.

ДЪНО. – Добре, продължавай.

ДЮЛЯ. – Робин Мършавият, живачът.

МЪРШАВИЯТ. – Тук съм, Питер Дюля.

ДЮЛЯ. – Робин Мършавият, ти ще бъдеш майката на Тисбѣ. – Том Зурла,
теникеджията.

ЗУРЛА. – Тук съм, Питер Дюля.

ДЮЛЯ. – Ти ще си бащата на Пирам, аз – на Тисбѣ; ти, Чивия, столовият,
ще бъдеш Лъвът. Надявам се, сега, че пие-
сата е добре нагласена.